

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2373/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Перковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник у поступку по ревизији Драгана Јанков, адвокат из ... и тужене Основне школе „Вера Радосављевић“ из Неготина, коју заступа Правобранилац општине Неготин, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3461/2019 од 14.05.2020. године, у седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3461/2019 од 14.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3461/2019 од 14.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог ББ из ... за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П 425/18 од 11.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу исплати, на име накнаде материјалне штете која се састоји у измаклој добити, заради у периоду од 17.01.2011. године до 31.01.2016. године коју би тужилац остварио да није било незаконитих радњи тужене, износе утврђене изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа, па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ на име трошкова парничног поступка исплати 80.000,00 динара, а туженој школи 50.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3461/2019 од 14.05.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужени ББ је поднео одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 84/18).

Чланом 404. ставом 1. ЗПП прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитираних законских одредаба, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер спорно правно питање није од општег интереса, није потребно ново тумачење права нити уједначавање судске праксе, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Пресудом против које је ревизија изјављена одлучено је у спору ради накнаде штете због незаконитог поступања тужених у поступку по расписаном конкурс за пријем у радни однос, и то у ситуацији када су конкурс и донете одлуке поништени у судском поступку, при чему је тужбени захтев у овом спору одбијен применом правила о терету доказивања. Сходно изнетом, реч је о конкретном правном питању, а ревизијом се не доказује различито поступање судова у истој или сличној чињеничноправној ситуацији, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је тужба поднета 25.06.2018. године и да вредност предмета спора побијаног дела 1.488.000,00 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија је одбачена као недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Туженом ББ нису признати трошкови састава одговора на ревизију јер нису били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП, па је одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић